

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobkyně: **I. K.**
zastoupena JUDr. Hanou Desenskou, advokátkou
se sídlem Fortna 40, 506 01 Jičín

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5
pracoviště Hradec Králové, Slezská 839, 502 00 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované o námitkách, ze dne 14. 6. 2018, č. j. 6757081595-46091-VJ, o změnu výše invalidního důchodu,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 14. 6. 2018, č. j. 6757081595-46091-VJ, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady soudního řízení ve výši 8 522 Kč k rukám její zástupkyně JUDr. Hany Desenské, advokátky se sídlem Fortna 40, 506 01 Jičín, a to ve lhůtě 10 dnů od právní moci tohoto rozsudku

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaná rozhodnutím ze dne 9. 4. 2018, č. j. R-9.4.2018-422/675 708 1595 (dále také jen „prvoinstanční rozhodnutí“) zamítla žádost žalobkyně o změnu výše invalidního

důchodu podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zdp“ nebo „zákon o důchodovém pojištění“) a pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. b) a c) zdp s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Jičín ze dne 15. 3. 2018 (dále jen OSSZ) je žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zdp.

2. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne ze dne 14. 6. 2018, č. j 6757081595-46091-VJ (dále také jen „napadené rozhodnutí“), žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své prvoinstanční rozhodnutí. V odůvodnění rozhodnutí uvedla, že přezkoumala prvoinstanční rozhodnutí v celém rozsahu včetně rozsahu uplatněných námitek, posoudila invaliditu žalobkyně a v tomto směru odkázala na vypracovaný nový posudek o invaliditě ze dne 12. 6. 2018, dle kterého je žalobkyně i nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zdp. Konečná míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně byla tímto posudkem o invaliditě stanovena ve výši 40%. Žalovaná v rozhodnutí vyjmenovala, z jakých odborných lékařských nálezů lékař Lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení, pracoviště Hradec Králové (dále také jen „lékař ČSSZ“) při novém posouzení vycházel (strana 1-2 napadeného rozhodnutí) a k jakým skutkovým zjištěním dospěl (uveden diagnostický souhrn onemocnění žalobkyně). Lékař ČSSZ uvedl, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole X (postižení dýchací soustavy), oddílu B (dolní cesty dýchací), položce 1b (chronická obstrukční plicní nemoc (CHOPN) – středně těžké funkční postižení, stadium II) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů, pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti v rámci daného rozpětí 15-30% na horní hranici 30%, která se vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje o 10%, celkově činí 40%. Takto stanovená konečná míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá invaliditě prvního stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. a) zdp.
3. K námitkám žalobkyně, která nesouhlasila s posouzením svého zdravotního stavu, žalovaná uvedla, že rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je CHOPN st. II, pokročilý stupeň plicního emfysemu, s maximem v horních lalocích, astma bronchiale s kolísajícími hodnotami spirometrie při infektech dýchacích cest. Lékař ČSSZ konstatoval, že při posouzení byly vzaty v úvahu a podrobně posudkově vyhodnoceny všechny doložené odborné zprávy a jejich závěry. Dle pneumologických zpráv je zřejmé, že hodnoty spirometrie kolísají v souvislosti s léčbou respiračních infekcí, porucha ventilace kolísá mezi střední až těžkou, ventilovaný objem je normální až lehce omezený, oproti křivce z prosince 2017 se hodnota podstatně nemění. Závěrem konstatoval, že od poslední kontroly nedošlo k posudkově významné změně zdravotního stavu, která by odůvodňovala změnu stupně invalidity. Lékař ČSSZ proto dospěl k závěru, že posudkový závěr OSSZ Jičín ze dne 15. 3. 2018 lze jako správný potvrdit. Žalovaná v napadeném rozhodnutí dále vysvětlila princip posuzování zdravotního stavu na základě příslušných ustanovení vyhlášky č. 359/2009 Sb. a zákona o důchodovém pojištění a shrnula, že k návrhu žalobkyně byl její zdravotní stav komplexně posouzen s odborným lékařským závěrem, že z důvodu zjištěné konečné míry poklesu pracovní schopnosti ve výši 40% u ní nedošlo ke změně stupně invalidity, její zdravotní stav nadále odpovídá invaliditě prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zdp, a proto byly námitky jako nedůvodné zamítnuty.

II. Obsah žaloby

4. V podané žalobě žalobkyně obdobně jako v námitkách brojila proti posudkovému závěru o posouzení svého zdravotního stavu. Podrobně popsala svůj zdravotní stav od roku 2012 (byly jí diagnostikovány cysty v prsou, které se jí stále tvoří, podstoupila několik operací, přidaly se kožní problémy a potíže s dýcháním). Navrhla výslech MUDr. J. (kožní oddělení FN Hradec Králové), u níž se léčí a která do lékařské zprávy ze dne 9. 4. 2018 výslovně uvedla, že žalobkyně má nárok na plný invalidní důchod, neboť s tímto typem onemocnění, spojeným s dýchacími potížemi, není schopna pracovat. Dále vyjmenovala všechny odborné lékaře, u nichž se léčí a doložila značné množství lékařských nálezů z let 2016 – 2018 (z oboru chirurgie, mamologie, endokrinologie, psychiatrie, plicního oddělení). Podrobně popsala své plicní potíže s tím, že jí byla diagnostikována těžká porucha ventilace, středně snížený celkový průtok dýchacích cest, výrazně snížený průtok v periferních dýchacích cestách, které doložila četnými plicními nálezy. Navrhla výslech svého plicního lékaře MUDr. K. (Oblastní nemocnice Jičín) s odkazem na jeho zprávu ze dne 17. 1. 2018, dle které se nepředpokládá zlepšení stavu a pracovní schopnost.
5. Dále žalobkyně uvedla, že všechny kontroly a návštěvy v nemocnici ji vyčerpávají jak fyzicky, tak psychicky, byla nucena docházet i na psychiatrii k MUDr. M., neboť se zhoršil i její psychický stav. Pokud jde ven či do nemocnice, musí neustále nosit roušku. Namítá, že její zdravotní stav nebyl zhodnocen správně, žádala, aby byl posouzen na pracovišti v Jičíně (byla pozvána na posouzení do Hradce Králové), kam by se zvládla dostavit, to jí umožněno nebylo. Posudkový lékař OSSZ Jičín rozhodl pouze na základě jemu dostupných lékařských zpráv, tím bylo porušeno její právo na spravedlivý proces (čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod), neboť se kontroly chtěla osobně zúčastnit.
6. Žalobkyně se dále zmínila o tom, že má v péči svého vnuka (nar. 2008). K tomu doložila kopii rozsudku Okresního soudu v Jičíně ze dne 15. 4. 2014, o jeho svěření do její pěstounské péče a další listiny o vyplácených dávkách pěstounské péče, dalších sociálních dávkách a srážkách na její zdravotní, sociální a důchodové pojištění s tím, že jí bylo pracovníci úřadu práce sděleno, že si nemůže přivydělat, a to ani např. na dvě hodiny týdně, neboť by jí dávka pěstounské péče byla snížena či odebrána. Je tedy odkázána jen na tyto dávky. Vzhledem k výše popsanému nepříznivému zdravotnímu stavu se navíc ani nemůže plně zapojit do výdělečné činnosti. Je proto přesvědčena o tom, že její zdravotní stav odpovídá vyššímu stupni invalidity než invaliditě prvního stupně. Navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III. Skutkové a právní závěry krajského soudu

7. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě rozhodl při jednání.
8. V přezkumném řízení soud konstatoval k důkazu z lékařské dokumentace OSSZ Jičín posudek o zdravotním stavu žalobkyně ze dne 15. 3. 2018, v němž po uvedení diagnostického souhrnu onemocnění žalobkyně a odborných lékařských nálezů, z nichž bylo při posouzení jejího zdravotního stavu vycházeno, byl učiněn lékařem OSSZ závěr, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu

žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení srovnatelné se zdravotním postižením uvedeným v kapitole X, oddílu B, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovil dle uvedené položky na horní hranici 30%, kterou podle § 3 odst. 1 cit. vyhlášky zvýšil o 10% (pro souběh více zdravotních postižení), celkem činí 40%. Dle učiněného závěru je žalobkyně i nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zdp.

9. V záznamu o jednání ČSSZ – Lékařské posudkové služby, pracoviště pro námitkové řízení, Hradec Králové ze dne 12. 6. 2018 (nový posudek o invaliditě) je uveden výčet rozhodujících podkladů – lékařských zpráv o zdravotním stavu žalobkyně, diagnostický souhrn onemocnění žalobkyně (zjištěn ve shodě s lékařem OSSZ) a výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Posudkové zhodnocení a závěr je uveden výše v části popisující odůvodnění napadeného rozhodnutí.
10. V projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále také jen PK MPSV nebo PK nebo posudková komise), jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění.
11. Z těchto důvodů požádal krajský soud PK MPSV s pracovištěm v Hradci Králové o vypracování posudku, který byl vyhotoven po jednání komise konaném dne 8. 1. 2019, za přítomnosti žalobkyně. PK zasedala v řádném složení za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství, zdravotní stav žalobkyně hodnotila na podkladě spisové dokumentace OSSZ, spisové dokumentace ČSSZ - Lékařské posudkové služby, a odborných lékařských nálezů v nich obsažených, na podkladě zdravotnické dokumentace od ošetřujícího praktického lékaře, lékařských nálezů doložených žalobkyní k žalobě a k jednání PK, a na základě vlastních poznatků (žalobkyně byla při jednání vyšetřena odborným lékařem). Po jejich vyhodnocení stanovila PK za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti chronickou obstrukční plicní nemoc st. III-IV D, s pokročilým stupněm emfysemu s maximem v horních plicních lalocích. **Procentní míru poklesu pracovní schopnosti** stanovila podle kapitoly X, oddílu B, položky 1c (těžké funkční postižení, stadium III s mírou poklesu pracovní schopnosti 40-60%) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. **na 55%.** Uvedenou procentní míru poklesu pracovní schopnosti zvolila vzhledem k charakteru a průběhu základního onemocnění s přihlédnutím k ostatním objektivně doloženým zdravotním obtížím u středoškolsky vzdělané posuzované. Odůvodnila, že u žalobkyně se potíže dýchacích cest a plic (první projevy byly popsány v roce 2012) z funkčního hlediska dlouhodobě projevovaly jako středně těžké postižení, stav byl uzavírán jako CHOPN II. stupně. Funkčně výrazné zhoršení je dokládáno od dubna 2018, dle nálezu ze dne 26. 4. 2018, kde je již popsána těžká porucha ventilace, opakovaně indikována aplikace bronchodilatační infuzní terapie s kortikoidy. Po funkční stránce dle spirometrie tíže postižení odpovídá těžkému postižení, dochází k opakované exacerbaci onemocnění a ošetřující plicní lékař nálezem ze dne 1. 8. 2018 stav uzavřel již jako CHOPN st. III-IV D. PK odůvodnila, že z dlouhodobého hlediska nebyla v klinických nálezech doložena klidová dušnost či jiné dlouhodobě klinické projevy závažné respirační insuficience,

nebyla doložena nutnost hospitalizace, a nebylo tak doloženo, že by se jednalo o zvlášť těžké funkční postižení ve smyslu písm. 1d výše citované kapitoly a oddílu, které by odpovídalo třetímu stupni invalidity.

12. PK MPSV odůvodnila, že na základě doložených skutečností z průběhu sledování a léčby dominujícího postižení dýchacího ústrojí dospěla k závěru, že:
 - 1) od 2. 12. 2015 do 25. 4. 2018 se jednalo o invaliditu prvního stupně (zdravotní postižení odpovídalo posudkovým kritériím podle kapitoly X, oddílu B, položce 1b a míře poklesu pracovní schopnosti 40%),
 - 2) **od 26. 4. 2018 se jednalo o invaliditu druhého stupně** (zdravotní postižení odpovídá posudkovým kritériím podle kapitoly X, oddílu B, položce 1c a míře poklesu pracovní schopnosti 55%).
13. PK uzavřela, že ve svém posudku zohlednila funkčně významné dlouhodobé zhoršení tíže zdravotního postižení ke dni 26. 4. 2018. K žalobní námitce ohledně sdělení odborných lékařů o nároku na „plný invalidní důchod“ konstatovala, že odborní lékaři bez vzdělání v oboru posudkového lékařství nejsou kompetentní vyjadřovat se k nárokům týkajících se rozhodování o invaliditě a jejích stupních.
14. Při jednání soudu dne 5. 9. 2019 žalobkyně vznesla zásadní výhrady k dosavadnímu posouzení svého zdravotního stavu, a tedy i k posudku PK MPSV v Hradci Králové ze dne 8. 1. 2019. Je přesvědčena o tom, že její zdravotní stav odpovídá invaliditě třetího stupně, přičemž poukázala na závěr uvedeného posudku, dle kterého se v jejím případě jedná o CHOPN III. – IV. D stupně, s pokročilým emfysemem, a přesto je postižení hodnoceno jen jako odpovídající druhému stupni invalidity. Navrhla, aby její zdravotní stav byl přehodnocen jinou posudkovou komisí.
15. Krajský soud uvedené námitce vyhověl a požádal PK MPSV v Praze o další posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Uvedená posudková komise ve svém posudku ze dne 21. 1. 2020 dospěla ke stejnému posudkovému závěru jako PK MPSV v Hradci Králové.
16. Při dalším jednání soudu dne 4. 6. 2020 žalobkyně setrvala na podané žalobě, se závěry posudku PK MPSV v Praze nesouhlasila, neboť se domnívá, že jí měl být přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. Žádné návrhy na doplnění dokazování nevznesla. Sdělila novou skutečnost, a to, že jí od 1. 2. 2020 byl přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. Je však přesvědčena, a její lékaři ji v tom ujišťovali, že nárok na invalidní důchod třetího stupně měla již před tímto datem. Navrhla proto, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení a přiznal jí náklady řízení za právní zastoupení.
17. Pověřená pracovnice žalované ponechala konečné rozhodnutí na úvaze soudu, náklady řízení nežádala.
18. Krajský soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a po provedeném dokazování v návaznosti na příslušná zákonná ustanovení dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná**.
19. Podle ustanovení § 39 odst. 1 zdp je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

V odstavci (2) cit. ustanovení je uvedeno, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

20. Za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významné pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než 1 rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než 1 rok (§ 26 zdp).
21. Podle ustanovení § 39 odst. 4 zdp se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
22. Procentní míry poklesu pracovní schopnosti jsou uvedeny v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje se posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity).
23. Podle ustanovení § 2 odst. 1 cit. vyhlášky je pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.
24. Je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (odst. 3 cit. ustanovení).
25. V § 3 citované vyhlášky se uvádí: (1) V případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (2) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní

schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (3) Zvýšení horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti podle odstavců 1 a 2 nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů.

26. V § 4 citované vyhlášky se uvádí: (1) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce nemá vliv, popřípadě má jen nepodstatný vliv na schopnost pojištěnce využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů. (2) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce je stabilizovaný nebo pojištěnec je adaptován na své zdravotní postižení a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů. (3) Snížení dolní hranice míry poklesu pracovní schopnosti podle odstavců 1 a 2 nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů.
27. Napadeným rozhodnutím ve spojení s prvoinstančním rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu s odůvodněním, že je i nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zdp z důvodu zjištěné míry poklesu pracovní schopnosti o 40%. V řízení před krajským soudem bylo posudkem PK MPSV v Hradci Králové ze dne 8. 1. 2019 a posudkem PK MPSV v Praze ze dne 21. 1. 2020 prokázáno, že žalobkyně byla od 2. 12. 2015 do 25. 4. 2018 invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zdp a **od 26. 4. 2018 byla invalidní pro invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zdp.**
28. Krajský soud proto své konečné rozhodnutí opírá o shodné závěry obou výše citovaných posudků PK MPSV, které se liší od posouzení lékařem OSSZ v Jičíně a lékařem ČSSZ v námitkovém řízení, z nichž žalovaná vycházela při svém rozhodování. Oba posudky PK MPSV soud považuje za objektivní a přesvědčivé, které podrobně analyzují zdravotní stav žalobkyně na podkladě odborných lékařských nálezů a obsahují náležité odůvodnění posudkového závěru. Soud proto nemá žádný důvod učiněné odborně medicínské závěry zpochybňovat. Na tomto místě lze přiměřeně odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20, dostupný na www.nssoud.cz, v němž se uvádí: „*správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity a změny jejího stupně, resp. v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise, o něž se opírá správní rozhodnutí, je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku), případně – namítal-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (test řádného složení posudkové komise)*“. Uvedenými posudky však nebylo prokázáno, že by se k datu vydání napadeného rozhodnutí (14. 6. 2018) již jednalo o invaliditu třetího stupně, jak se toho dožadovala žalobkyně. Tato skutečnost nastala až později, o čemž svědčí i sdělení žalobkyně, že jí byl invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně přiznán od 1. 2. 2020.
29. Podle § 41 odst. 3 zdp se při změně stupně invalidity nově stanoví výše invalidního důchodu, a to ode dne, od něhož došlo ke změně stupně invalidity.

30. Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že v řízení před správním orgánem došlo k vadám, pro které krajskému soudu nezbylo, než zrušit žalobou napadené rozhodnutí žalované pro vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť soud zjistil skutkový stav věci jinak, než žalovaná ve správním řízení. Krajský soud současně nepřistoupil ke zrušení prvoinstančního rozhodnutí (§ 78 odst. 3 s. ř. s.), neboť vytýkané pochybení může odstranit žalovaná v rámci námitkového řízení. Současně soud vrací věc žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž žalovaná bude vycházet z výsledků zjištěných krajským soudem, tedy, že žalobkyně byla již od 26. 4. 2018 invalidní pro invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zdp, a o její žádosti o změnu výše invalidního důchodu ve smyslu § 41 odst. 3 zdp rozhodne tak, že jí přizná od uvedeného data do dne 31. 1. 2020 invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně a současně rozhodne o doplatku důchodu za uvedené období.
31. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

IV. Náklady řízení

32. Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyni, která měla ve věci úspěch a byla zastoupena advokátkou, náleží náhrada nákladů řízení za právní zastoupení ve výši dle vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v platném znění (dále jen „advokátní tarif.“). V souladu s § 9 odst. 2 advokátního tarifu (*„ve věcech nároků fyzických osob v oblasti sociálního zabezpečení, důchodového pojištění...se považuje za tarifní hodnotu částka 5 000 Kč“*) a § 7 bodem 3 advokátního tarifu (*„z tarifní hodnoty 5 000 Kč činí odměna za jeden úkon právní služby 1 000 Kč“*) náleží právní zástupkyni žalobkyně odměna za 5 úkonů právní služby po 1 000 Kč (*nikoli 3 100 Kč za jeden úkon právní služby, jak zástupkyně žalobkyně požadovala ve svém vyúčtování nákladů ze dne 4. 6. 2020*), tj. za převzetí a přípravu zastoupení, sepsání žaloby, písemné vyjádření k posudku PK MPSV, účast na jednání před soudem dne 5. 9. 2019 a dne 4. 6. 2020 [§ 11 odst. 1 písm. a), d) a g) advokátního tarifu], tj. 5 000 Kč, dále náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu ve výši 300 Kč za každý z pěti úkonů právní služby, tj. 1 500 Kč, cestovné dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu (dle řádného vyúčtování a doloženého technického průkazu vozidla) za dvě cesty k jednání krajského soudu (Jičín – Hradec Králové a zpět, tj. 2 x 100 km) ve výši 1 222 Kč a náhradu za promeškaný čas dle § 14 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu za 8 půlhodin po 100 Kč, tj. 800 Kč za čas strávený na cestě ke dvěma jednáním krajského soudu [soud nepřiznal náhradu za požadovaných 12 půlhodin, resp. za další 4 půlhodiny, neboť nebyly nijak odůvodněny, přičemž jedna cesta Jičín – Hradec Králové dle údajů z internetu trvá (51 minut) maximálně 1 hodinu]. Krajský soud nepřiznal odměnu a režijní paušál za další požadovaný úkon právní služby – doložení rozhodnutí k výzvě soudu, neboť se nejedná o žádný z úkonů ve smyslu § 11 advokátního tarifu. Náhrada nákladů řízení tak činí celkem 8 522 Kč a nikoli požadovaných 22 822 Kč. Soud proto zavázal žalovanou povinností nahradit žalobkyni náklady soudního řízení ve výši 8 522 Kč k rukám její zástupkyně, která je advokátkou (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů za použití § 64 s. ř. s.) ve lhůtě určené výrokem II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 4. června 2020

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně